

Kan man tale med sit kæledyr?

DYRETELEPATI: En logrende hale og en hidsig hvæsen. Vores dyr er gode til at vise, hvad de føler, men kan de også fortælle det?

JydskeVestkysten gik med til et arrangement, hvor man ved hjælp af et billede skulle kunne få kontakt med sit kæledyr.

Af Anne Splittorff, JydskeVestkysten

Min mors sirlige skråskrift står i pæne lige rækker. Hun afslutter sin lille hilsen med at konstatere, at Charlie, vores balstyriske hund, savner mig.

Men kan en hund virkelig savne nogen? Tænker den ikke kun på mad? Eller næste gåtur?

Senere samme aften fik jeg på en måde svar på mit spørgsmål, og det kom fra Charlie selv.

En hel almindelig torsdag skulle jeg prøve noget ganske særligt. Jeg skulle til dyretelepati. Den holistiske dyreadfærdsspecialist Dorthe Odefey besøgte denne aften den spirituelle butik Krystal Hulen i Esbjerg. Hun indbød til et arrangement, hvor man - kun ved hjælp af et foto - skulle kunne opnå kontakt til sit dyr, død eller levende. Nysgerrigheden styrede mine fødder af sted, mens min fantasi gang på gang fremsendte stopklodser i form af voodoo-lignende scenarier, der ventede for ude. Min trang til at se, hvad katten det hele gik ud på, afgjorde dog sagen.

Billedet af min fars store, sorte hanhund er efterhånden noget medtaget. Degraderingen til bogmærke har gjort, at fotografiet af en sovende Charlie er falmet, så kun pyntepuden under hans pjuskede hoved står skarpt.

Enhjørningens svar

Jeg lægger det slidte foto i midten af rundkredsen. Vi er syv deltagere, næsten alle nybegyndere i dyretelepatiens verden. Stemningen i Krystal Hulens baglokale er derfor præget af en sund skepsis krydret med nysgerrighed samt et miks af håb og frygt for, at vores dyrs vuf eller miav pludselig bliver til forståelige sætninger.

Hvad vil Charlie mon sige til mig? Går jeg for korte ture? Er jeg for fedtet med godbidderne? Eller er han bare træt af min evindelige trang til at overøse ham med en symfoni af pussensede kælenavne?

Lyset er dæmpet, så stearinlysene træder kraftigere frem. Englemotiverne på væggene omkranser det lille lokale, hvor vi sidder spændte, da seancen begynder.

Dorthe Odefey beder os som første handling om at trække et af de kort, som er snoet i en cirkel på gulvets ægte tæppe. Enhjørningerne, som pryder alle tarotkortenes forsider, pirrer min barnlige fantasi, så uden videre omtanke trækker jeg et af dem.

- Svaret på dit spørgsmål er et stort ja, står der på kortets bagside.

Jeg påpeger straks, at jeg ikke har stillet noget spørgsmål. Men Dorthe Odefey beder mig blot vente og se, om kortet ikke giver mening, når vi er færdige.

- Nøglen til dyrenes sprog er tilgængelig for os alle, forklarer Dorthe Odefey under sin introduktion. Som hun sidder der i rundkredsen, ligner hun en hel almindelig ung og velfungerende kvinde. Der er ingen hokus pokus-aura over hende eller nogen af de andre deltagere. Det er derfor med komplet ro i sindet, at jeg lydigt lukker øjnene og lader mig føre ind i meditationens verden.

Før dyrene får ordet, skal mennesket være i balance, og derfor varer meditationen en rum tid. Jeg aner Dorthes beroligende stemme i baggrunden. Med bløde ord beder hun os om at tage kontakt med vores højere selv.

Mit øje begynder at klø. Jeg letter lidt på øjenlåget. De andre er dybt koncentrerede.

- Dit højere selv kan være alt, en farve, et symbol, en lyd.
Dorthe's ord summer. Intet. Jeg hverken hører, ser eller lugter noget som helst.
Alle er tilbage på overfladen igen. Nogle har oplevet en masse. Jeg er mest forvirret.

Hvor er Panda?

Endelig, nu gælder det dyrene. Jeg får dog ikke selv fornøjelsen at tale med Charlie.
- Vi er for følelsesmæssigt involveret i vores eget dyr, forklarer Dorthe Odefey.
Alle skal derfor vælge et billede af en af de andres dyr, helst det, vi føler, taler til os.
Fotografier af heste, katte, hunde og sågar et lille egern ligger stadig i midten af rundkredsen sammen med tarotkortene. Jeg betragter billederne, men hører hverken vuf, miav eller en nøddesmasken fra egernet Chip. Så jeg vælger det, som ligger tættest. Det blev en kat, som hedder Panda.

- Hvor er du henne? Vil du ikke komme hjem? Jeg skriver Pandas ejers urolige spørgsmål ned.
Inden telepatien begynder, skal vi alle på skift stille de spørgsmål, vi ønsker besvaret fra vores kæledyr.

Jeg spørger Charlie om, hvad jeg kan gøre for, at han bliver mere rolig, og om han er ensom.
Tilbage i den meditative tilstand beder Dorthe Odefey os om at tage kontakt til det dyr, som vi vil tale med. Hun beder os stole på det, der kommer, uanset hvad det er.

Legehuset

Dybt koncentreret lukker jeg øjnene. Splittet mellem at synes, det er skørt, spændende og skræmmende, forsøger jeg at få kontakt til den sort/hvide hankat Panda.

- For et år siden løb han hjemmefra, fortalte ejeren ulykkeligt, inden vi gik i gang.

Hendes sorg over at miste sin elskede kat, sidder i mit bagehoved, da jeg springer ud i det og kalder på Panda.

Jeg ved stadig ikke, om det, jeg »så«, var fantasi eller virkelighed. Et legehus blev dog ved med at dukke op i min bevidsthed under telepatien.

Da jeg fortalte om mit syn, kunne ejeren faktisk nikke genkendende til min forklaring. I hendes hjemby havde flere af naboerne legehuse, som snildt kunne have været kattens tilflugtssted. Og da jeg ligeledes påstod, at jeg fornemmede, at det var sommer, så ramte jeg igen plet. Panda stak af i juli.

Charlies tale

En forsigtig tak fra Pandas ejer gjorde, at jeg blev lidt flov. Mine to beskedne beskrivelser fortjente ikke ligefrem åndelig anerkendelse.

For legehuse findes overalt, og selv om min fornemmelse af sommer og Pandas forsvinden i juli passede, er det næppe et bevis på, at mine tanker er andet og mere end fantasi. Og så blev det Charlies tur.

- Det lignede en sort sky med en hale, som vimsede omkring, forklarer kvinden, der skulle tale med Charlie.

Dorthe Odefey tager over og hjælper hende med at tyde det, hun har set.

- Charlie er en glad hund, men usikker, forklarer Dorthe Odefey mig.

Hun har overtaget telepatien med Charlie og sidder nu med billedet af hans sovende korpus i hånden.

- Charlie er rigtig glad for dig, men savner mere nærvær fra dig. Han fornemmer, at du har været stresset og ikke rigtig tilstedeværende, når I er sammen. Det smitter af på ham, forsætter hun og spørger:

- Giver det mening for dig?

-Tja. Det gør det da, svarer jeg.

- Jeg er stresset, og meget mere end et par klap på hovedet er det ikke blevet til, indrømmer jeg med den dårlige samvittighed svævende over hovedet.

Og det var så det. På den positive side fik jeg at vide, at min hund kan godt lide mig. På den negative, at jeg er for distræt og videregiver mit stress til min uskyldige vovse. Jeg træder ud af Krystal Hulens spirituelle verden og tilbage i min egen. På vej hjem tygger jeg på hele oplevelsen. Sagde Charlie virkelig det? Så jeg virkelig det legehus? Kan jeg telepatere med dyr? Min gode gamle skepsis og logiske sans var godt på vej til igen at tage magten, da jeg huskede enhjørningekortets ord.

- Svaret på dit spørgsmål er et STORT Ja. Hmm...

Om Dorthe

Dorthe Odefey, 33 år

Gift og mor til dreng på halvandet år.

Hun er uddannet akademiøkonom i hotelmanagement, men valgte siden at uddanne sig til holistisk hundeadfærdsspecialist og clicktræner på den Holistiske Dyreadfærdsskole i København.

Hun åbnede i 2006 sit eget dyreadfærdscenter »Odefey« i Tjæreborg.

Dyrotelepati

Ud fra Dorthe Odefeys egen overbevisning har hun besiddet åndelige evner fra barnsben.

Det ekstraordinære dyretække har altid været en del af hendes liv.

Hun mener, at alle dyr og mennesker kan telepatere. Hun har selv haft kontakt med så forskellige dyr som rotter, fugle og ulve.

Hun fremhæver dog heste og katte som særligt modtagelige over for telepatiens kraft.